

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

16. Quænam fuerint illa ieiunia, de quibus Zach.8.v.19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

Vers. 1. Et factum est, in anno 4. Darij regis, factum est verbum Domini in Jerusalem, in 4. mensis noni, qui est Casleu. Nota 1. hunc mensem esse computari à Nisan computati. 2. hæc contigisse, anno ante vulgarem æram. Cyclo Solis 24. lit. Dom. F. cyclo Lunæ 16. lit. AEquar. H. Epacta 10. Neomenia mēsis Casleu incidit, in vel prope 2. Nouemb. ser. 7. Quia in 5. Nouemb. Iuliani. 3. apud Aggæum & Zachariam non fieri computationē anni 3. principatus Darij: anno verò 2. adscribi aliquot prædictiones

- Oracula anno 2. Darij. edita.*
1. Fuit sexti mensis die 1. Aggæi 1. v. 1.
 2. Die 24. eiusdem mensis. Ibid. v. 13. & cap. 2. v. 1.
 3. Die 21. septimi. Agg. 2. v. 2.
 4. Octauo mense. Zachariæ 1. v. 7.
 5. Mense nono die 24. Agg. 2. v. 11.
 6. Eiusdem mensis, eodem die. Ibid. v. 21.
 7. Die 24. vndecimi mensis Zach. 1. v. 7.

IN CAP. VIII. ZACHARIÆ.

Vers. 19. Ieiunium quarti, & ieiunium quinti, & ieiunium septimi, & ieiunium noni, erit domui Iuda, in gaudium & letitiam, & in sollemnitates prædictæ sunt anni sacri, & suo quisque ordine procedit à mense Nisan, in mensis sit Tamuz, quintus Ab, septimus Fisi, decimus Tebeth.

QVÆSTIO XVI.

Quanam sint ista ieiunia.

- Ieiunia 4. mensis. siue Tamuz.*
1. **D**ie 9. quarti mensis statum erat Hebræis ieiunium, eo quod hæc die prædicta fuerit ciuitas à Chaldeis, ler. 52. v. 6. & 7. Rufus die 17. prædicta rat, de quo S. Hier. in hunc locum: Cogimur, inquit, ad Hebræos recurrere scientiæ veritatem, de fonte magis, quam de riuis quætere, prædicta prophætia aliqua de Christo, ubi tergiversari solent, & veritatem recedendo, sed historiæ ex præcedentibus & consequentibus ordo certum. 4. mensis, qui apud Latinos vocatur Iulius, die 7. & 10. eiusdem mensis bitrantur quando descendens Moyses de monte Sina tabulas legis ab eo que confregerit. Hoc die fractas fuisse tabulas cum S. Hier. doceret dicit Cornelius hic: ac proinde eorum auctoritate confirmantur ea, que dicitur c. 32. Exodi de prima & tertia Moysis quadragesima, quoad tempus prædictum, contra nonnullos, qui die 25. Tamuz, fractas tabulas committunt.
 2. *Mensis Ab* Mensis quinti die 1. ieiunium erat, quod eo die Moyses excelsit Num. 33. v. 38. Similiter die 6. ob raptas à Beniaminitis 400. puellas. In 5. mense qui apud Latinos appellatur Augustus, inquit S. Hier. contra exploratores terræ sanctæ, seditio orta esset in populo, iussu sacre monitione

P.
H. Philippus

Chronolo
vet. Testam

A IV
17

ascendere, sed per 40. annos longis ad terram sanctam circuire dispendijs, vt exceptis duobus Caleb & Iosue, omnes in solitudine caderent. In hoc mense, & à Nabuchodonosor, & multa post sæcula à Tito & Vespasiano templum Ierosolymis incensum est, atque destructum: capta Vrbs Bethel, ad quam multa millia confugerant Iudæorum, aratum templum, in ignominiam gentis oppressæ à T. Annio Rufo. Hebraei seditionem exploratorum referunt ad diem 9. quinti mensis illis eam ob causam esuriam. Plerique etiam die 10. eiusdem signant ieiunium, quia tunc incensum templum à Nabuzardan, palatium & omnes domus magna. Ierem. 52. v. 8. Die item 18. huius mensis annua recurrebat observatio ieiunij, ob extinctam lucernam, in diebus Achaz regis, vt quidam autumant: alij hoc tribuunt diei 17. Torniellus die 26. notat ieiunium, ob causam de exploratoribus allatam.

3. Factum est autem in mense septimo, venit Ismael filius Nachanæ, filij Elisama de semine regio, & decem viri cum eo, percusseruntque Godoliam, qui & mortuus est: sed & Iudæos & Chaldæos, qui erant cum eo in Matpha. 4. Reg. 25. v. 25. Ob eam rem Iudæis solemne ieiunium erat die 3. Tisri, & aliud 5. die ob casus 20. Israelitas. Die 10. erat Scippur siue expiationis festum, de quo Leuit. 16. v. 29. *afflugetis animas vestras.*

4. Ezechielis cap. 33. v. 21. *Et factum est in duodecimo anno, in decimo mense, in quinta mensis transmigrationis nostræ, venit ad me, qui fugerat de Ierusalem dicens: vasa est ciuitas.* Ideo nonnulli tradunt indictum fuisse ieiunium die 5. mensis Tebeth, & huc respexisse Zachariam. Die octaua ieiunabant quod illo die lex in Græcum translata sit à 70. interpretibus. Certum autem est, hoc loco non fieri mentionem istius ieiunij, quippe quod longo post Zachariam tempore institutum est. Dies 10. esurialis erat, eo quod tunc inchoata fuerit obsidio Ierosolymitana à Nabuchodonosore anno 9. Sedeciæ. 4. Reg. 25. v. 1. Ierem. 39. v. 1. & cap. 52. v. 4. Ezech. 24. v. 1.

5. Quæritio autem inter authores mouetur, vtrum Propheta de quolibet horum ieiuniorum (quæ hæc tempora præcesserunt vaticinetur?) Quidam, vt Cornelius in c. 8. Zach. v. 19. censent hæc agi, non de antiquis ieiunijs, sed de nouis & recenter institutis: tum quia nonnulla ex ijs erant à Deo indicta, vt festum expiationis: quæ hoc loco aboleri, non est facile affirmare. Tum quia Iudæi c. 7. tantum quærebant, vtrum quarti & quinti mensis, ob Vrbs & Templi casum sancita, post vtriusque instauracionem essent obseruanda: quibus diuino oraculo responderetur, non seruanda, sed in solemnitates præclaras & lætas commutanda. Itaque Cornelius ieiunium quarti mensis interpretatur illud, quod in diem nonam incidebat, ob murum Ierosolymorum à Chaldæis tunc interruptum, ieiunium quinti ait fuisse, die 10. Ab. quo templum conflagrauit. Ieiunium septimi putat illud quod ob necem Godoliæ decretum fuerat, ieiunium decimi

P.
H. Philippus

Chronolo
vet. Testam

A IV

17

asserit fuisse die 10. Tebet, quia tunc Chaldaeus Ierusalem cinxit. Hisce diebus ieiunij assignandis Cornelio assentiuntur, Mariani, S. I. chius: qui tamen fatentur Hebræos alijs etiam diebus ieiunasse.

Opinio 2.

6. In alia sententia videtur esse S. Hieronymus, quia ieiunium quartis intelligit illud, quod statutum erat die 17. Tamuz ob fractam legem. Ieiunium quinti refert ad eam seditionem, quæ reuertis ad Moysen etiam ribus, fuit excitata, & in causa, cur seditiosi prius in deserto perirent, quam pulvis in terram promissionis induceretur. Ieiunium septimi refert ad Godoliam, & dissipatas Iudæorum reliquias. Ieiunium decimi ad eorum nuncium, quo Ezechiel à fugitio Urbem dirutam accepit.

Solutio ratio prioris opinionis.

7. Haræus S. Hieronymi doctrinam refert, eandem sequitur Reticulatè propugnat Ribera, aitque Prophetam interrogatum quidem habere de ieiunio quinti mensis: sed inde sumpta occasione, de alijs etiam respondisse. Idem sentit Salianus ad an. m. 3535. Cum enim prius Zaccariæ fuisset, ieiunia Hebræorum Deo non placuisse, quia mandatis eius temperabant, ac ideo patres eorum grauissimis affe&tos calamitatibus dem concludit, si legis præcepta diligenter obseruauerint, fore aliquando ea conuertantur in gaudium & lætitiã & solemnitates præclaras. Hæc controversia magis ad S. Scripturæ interpretes, quam ad Chronologos pertinet: ac proinde suffecerit, hoc loco eam delibasse potius, quam eam

IN IX. X. ET RELIQUA CAPITA HVIVS
PROPHETIÆ.

His capitibus varia continentur oracula, nullis temporum clarè designata: ac ideo non constat quando edita fuerint. Chronologus à Castro lib. 8. de Prophetis, vaticinia cap. 9. descripra, ad annum 6. deducit reducenda, quæ 10. capite habentur, ad annum sextum, quæ redduntur annum nonum, quæ duodecimo, & decimo tertio leguntur, ad decimum duodecimum, quæ denique 14. capite contextuntur ad annum 14. Quæ coniectura diligentiam quidem redolet, sed certo fundamentum non habet, ut aduertit Salianus ad an. m. 3535. num. 13.

IN PROPHETIAM MALACHIAE

QVÆSTIO XVII.

De tempore huius prophetiæ.

An sub annum 5. Longimani.

1. SVb annum 6. aut 7. Longimani propheta esse Malachiam, nota est Harmonia: quia inter populi & sacerdotum facinora maxime redemptorum cum mulieribus alienigenis connubia: quæ Eldras egregie dilabatur